

Τέσσερα τραγούδια για την αγάπη

της Μαρίας

ΕΡΧΕΣΑΙ ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟ ΟΝΕΙΡΟ

Ἔρχεσαι ἀπό ἓνα πολύχρωμο ὄνειρο·
τά μάτια μου κοιτάζουν τά μάτια σου·
δέν τό πιστεύω·
τίποτα δέ μέ πείθει πώς ὑπάρχεις
σάν ἓνα ἀπό τά στερεά πράγματα·
σέ κρατῶ στά χέρια μου
κι ὁμως
εἶσαι καπνός σύννεφο ἄνεμος
σ' ἀγγίζω μέ τό μικρό μου δάχτυλο
κι ὁμως
μαζεύεσαι σάν τό ζυμᾶρι
γίνεσαι τόσο μικρή μιά λέξη
μιά κουκίδα σχεδόν ἓνας τόνος ἓνα πνεῦμα
—ὁμορφος τόνος καλό πνεῦμα—
γίνεσαι ἡ αγάπη·
ἦρθες
ὅταν τό μαῦρο εἶχε θυμώσει
ἔπαιζε μέ τίς πληγές μου
τό αἶμα ἔτρεχε
ἦρθες
κι ἡ γλώσσα φωτίστηκε
ἓνας κρυφός ἥλιος
οἱ λέξεις τρελάθηκαν
εἶναι λίγα τά λόγια
νά πῶ δέν μπορῶ τήν αγάπη μου
ἐσύ
σιωπηλή μέ τά μεγάλα τρυφερά μάτια
μαζεύεις ὅλα τά ὀνόματα
μαζεύεις ὅλα τά πράγματα ἐξατμίζεις
τά μαῦρα δάκρυα τά ἐξατμίζεις
μέ δύο πελώρια ἄσπρα χέρια
ξορκίζεις τό κακό
ἐσύ
γράφεις τόν κόσμο ἀπ' τήν ἀρχή
στήν ἄσπρη σελίδα
τῆς αγάπης.